

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200357
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421200357.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: T. S., N.: XX.XX.XXXX, A. C. Č.. XX, XXX XX C., o zaplatenie 6977,11 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 25.02.2021 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 23.09.2021 č.k. 4Csp 20/2021-64 domáhala na žalovanom zaplatenia 6.977,11 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.977,11 eur od 21.01.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155, skrátene VÚB a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 30.07.2015 k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. TRIANGEL, na základe ktorej banka sa zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č.0049507275. Žalovanému bol bankou takto poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaný mala schválený úverový rámec vo výške 3.600 eur a bol povinný platiť banke štandardnú mesačnú splátku vo výške 120 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť platiť riadne splátky vyplývajúce mu zo zmluvy, a to aj napriek viacerým výzvam. Ku dňu 08.01.2021 banka vystavila výpis z kreditnej bankovej karty z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2020, obsahujúci súhrn debetných položiek na predmetnom účte, a to istiny, poplatkov, sankčných úrokov a štandardných úrokov s konečným zostatkom s prihliadnutím na úhrady vykonané žalovaným, s konečným zostatkom na úhradu 6.977,11 eur. Žalovaný tento dlh v lehote splatnosti určenej v tomto výpise, tzn. do 20.01.2021 nezaplatil. Žalobkyni tak odo dňa 21.01.2021 vznikol nárok na zaplatenia aj úrokov z omeškania zo sumy 6.977,11 eur v zákonnej výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny: „Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel“ a výpis z pôžičkovej karty Triangel za obdobie od 12.08.2015 od 31.12.2020.

4. Uznesením zo dňa 13.07.2021 č.k. 4Csp 20/2021-50 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám, a ak uplatnený nárok neuznáva, na uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, v lehote do 15 dní od doručenia

uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a pripojenými listinami bolo žalovanému riadne doručené dňa 16.07.2021. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Spolu s predvolaním na prvé pojednávanie na deň 09.12.2022 súd v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie veci tak, že žalobkyňa nateraz nepovažuje za aktívne vecne legitimovanú v spore, a to s poukazom na nepreukázanie splnenia osobitných zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. stanovených v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Oznámenie spolu s predvolaním na pojednávanie bolo zástupcovi žalobkyne riadne doručené dňa 11.11.2022. Podaním zo dňa 29.11.2022 zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dôvodom pracovnej vyťaženia a nenavýšovaním trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že zmluvu o kreditnej karte uzavrel. Uviedol, že kým pracoval, splátky mu boli sťahované zo mzdy. Tri mesiace je bez práce, má päť detí. Je ochotný dohodnúť sa na splátkach, avšak zdá sa mu, že žalobkyňa žiada od neho akosi veľa. Súd vec prejednal v neprítomnosti zástupcu žalobkyne. Po vykonaní dokazovania v celom rozsahu návrhov zástupcu žalobkyne (žalovaný nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu) súd rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

6. Žalovaný nepoprel a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za dôvodne spochybnené tvrdenie žalobkyne, že na základe žiadosti žalovaného dňa 30.07.2015 došlo medzi žalovaným a Všeobecnou úverovou bankou a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, (ďalej už len „VÚB a. s.“) k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej sa VÚB a. s. zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový úver formou kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 3.600 eur, štandardnou mesačnou splátkou 120 eur a pri štandardnej úrokovej sadzbe 22,80 % p. m. (ďalej už len „zmluva o revolvingovom úvere“). Tieto skutočnosti tvrdené žalobkyňou vyplývajú z listinných dôkazov predložených zástupcom žalobkyne v konaní. Podľa listiny označenej ako „Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel“ zmluvu VÚB a.s. uzavrela v zastúpení obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 359203130, (ďalej už len „Consumer Finance Holding a.s.“). Táto listina obsahuje nasledujúce parametre úveru: druh úveru ako bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty, úverový rámec 3.600 eur, štandardná mesačná splátka 120 eur splatná 15. dňa v kalendárnom mesiaci, štandardná úroková sadzba 22,80%, RPMN 24,15 %.

7. Žalovaný nepoprel a súd vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobkyňou v konaní a všetkých okolností, ktoré vyšli vo veci najavo, nepovažoval za sporné ani skutkové tvrdenia žalobkyne, že na základe tejto zmluvy o revolvingovom úvere VÚB a. s. poskytla žalovanému formou kreditnej platobnej karty revolvingový úver s dohodnutým úverovým rámcom 3.600 eur. Podľa výpisu z kreditnej platobnej karty žalovaný začal peňažné prostriedky z tohto kartového účtu čerpať dňom 10.08.2015. Medzi stranami nebolo tiež sporným, že žalovaný dohodnuté mesačné štandardné splátky 120 eur riadne a včas neplatil. Podľa výpisu z kreditnej platobnej karty za dobu od 12.08.2015 do 31.12.2020 žalovaný štandardné mesačné splátky vo výške 120 eur platil nepravidelne, pričom prvú splátku vo výške 120 eur zaplatil dňa 17.09.2015 a poslednú dňa 17.10.2017, a celkom za toto obdobie zaplatil 3.139,20 eur.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci, tzn. 30.07.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 30.07.2015 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

15. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o revolvingovom úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia úveru v zmluve o revolvingovom úveru ako „bezúčelový spotrebiteľský úver“, označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z celého obsahu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá odkazuje na zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadnych skutočností, ktoré v danej veci vyšli najavo, nevyplýva, že by žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere konať v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd preto mal za to, že žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere nekonal v rámci svojej obchodnej a inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, ktorý ako slabšia strana spotrebiteľského zmluvného vzťahu má právo na právnu ochranu, ktorú spotrebiteľovi poskytujú predpisy únieového a vnútroštátneho procesného a hmotného práva. Niet pochyb, že VÚB a. s. ako bankový subjekt pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

16. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Závazkovoprávny vzťah, z ktorého plnenie je predmetom tohto konania, vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej VÚB a.s., teda zo zmluvy o bankovom spotrebiteľskom úvere. Žalobou v prejednávanej veci sa peňažného plnenia z tejto zmluvy nedomáha VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ - banka, ale žalobkyňa ako iný subjekt, a to s tvrdením, že pohľadávku voči žalovanému nadobudla od VÚB a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017 a jej príloh, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 23.03.2021. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnu vecnou aktívnu legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch proti spotrebiteľom, teda v sporoch s ochranou slabšej strany, súd aktívnu vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno jej preukázania zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú pritom súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní v danej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky

pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. ako bankového subjektu na žalobkyňa ako nebankový subjekt, a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, ktorej sa žalobkyňa v konaní na žalovanom domáha.

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

21. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

23. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (23.03.2021) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (23.03.2021) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis)

vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Cit. ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu (lex specialis) upravuje podmienky, za ktorých nemožno postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

27. Na podporu tohto svojho právneho záveru súd vzhľadom aj na súdu známu pretrvávajúcu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov, spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky o.i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

28. Súd tu poukazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

29. Do pozornosti súd dáva tiež dôvodovú správu k cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorej zavedenie tohto ustanovenia do Zákona o bankách má motivovať banky k tomu, aby robili kroky smerujúce k ukončeniu záväzkových vzťahov pri dlhodobom nesplácaní úverov dlžníkmi, a aby počas trvania zmluvných vzťahov iba nepripisovali úroky, poplatky a rôzne sankcie, a dlhy tak nezvyšovali. Takéto správanie bánk nespĺňalo požiadavku prístupu banky ako dodávateľa k spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľoch. Nebolo tiež v záujme spotrebiteľov, aby po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy o úvere banka kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu postupovala pohľadávku voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

30. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť takúto pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.2.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá

je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatnenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka teda má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila, alebo aby pohľadávka bola už po konečnom termíne splatnosti, avšak, iba za súčasného splnenia ďalšej podmienky, a to že spotrebiteľ je v omeškaní s úhradou pohľadávky viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. V prejednávanom spore zástupca žalobkyne v žalobe uviedol, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, a to napriek viacerým výzvam banky. Uviedol, že banka pred postúpením pohľadávky na vymáhanie vystavila ku dňu 30.12.2020 výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom na úhradu vo výške 6.977,11 eur, ktorý žalovaný v lehote stanovenej vo výpise, t.j. do 20.01.2021, neuhradil. V priebehu konania predložil súdu rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi VÚB a.s. a žalobkyňou dňa 30.11.2017, a jej prílohy, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 23.03.2021. Napriek oznámeniu súdu, že súd žalobkyňu nepovažuje za aktívne legitimovanú v spore, a to s poukazom na nepreukázanie splnenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. stanovených v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, zástupca žalobkyne neuviedol žiadne ďalšie tvrdenia, a neoznačil a nepredložil súdu žiadny dôkaz na preukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v spore. Súdu tak neostávalo nič iné, iba v dôsledku pasivity strany žalobkyne skutkový stav uzavrieť iba na základe ňou uvedených tvrdení a predložených dôkazov žalobkyne, a prijať záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by pohľadávka VÚB a.s. voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na ňu zmluvou o postúpení pohľadávok VÚB a.s. (ku dňu 23.03.2021 splatnou. Strana žalobkyne v konaní neuviedla tvrdenia, kedy a s akou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním revolvingového úveru, kedy bol žalovaný VÚB a.s. bankou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na omeškanie so zaplatením splátky vyzvaný a súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva banky na zosplatnenie celého spotrebiteľského revolvingového úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a kedy a pre nezaplatenie ktorej omeškanej splátky malo dôjsť k zosplatneniu celého úveru. Predloženie výpisu z bankovej knihy ku dňu 31.12.2020 a tvrdenie, že žalovaný konečný zostatok podľa tohto výpisu neuhradil, bez ďalšieho, splnenie zákonných podmienok riadneho predčasného zosplatnenie úverovej pohľadávky nepreukazujú. Zástupca žalobkyne tiež neuviedol a nepreukázal, kedy nastal konečný termín splatnosti celého revolvingového úveru. Nie je zrejme ani to, koľko žalovaný z kartového účtu vyčerpal a kedy mal zaplatiť poslednú štandardnú dojednanú splátku. Podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Strana žalobkyne si nesplnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a nepreukázala splnenie ani ďalších osobitných zákonných podmienok pre postúpenie bankovej úverovej pohľadávky, a to omeškanie žalovaného viac ako 90 kalendárnych dní napriek písomne výzve banky. V súvislosti s písomnou výzvou banky súd len poukazuje na záver vyplývajúci zo spisu, a to že žaloba, ktorá obsahuje výzvu na zaplatenie bankovej pohľadávky vo výške 6.977,11 eur (aj keď nie je zjavné, či splatnej) bola žalovanému doručená až po postúpení pohľadávky na žalobkyňu dňa 16.07.2021.

34. Vzhľadom na uvedené závery súd uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky alebo aspoň jej časti VÚB a.s. bankou, stanovené v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázala ani to, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust.

§ 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Súd v prejedávanej veci nemohol prijať ani záver, či postúpenie bankovej pohľadávky nie je v rozpore s cit. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré upravuje podmienky, za ktorých nemožno postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nepreukázanie jej aktívnej vecnej legitímácie v konaní zamietol.

35. Súd zdôrazňuje, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu je to práve žalobkyňa, ktorá mala povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu (dôkazné bremeno). Je to žalobkyňa, ktorá už v žalobe okrem iného bola povinná uviesť úplné a pravdivé opísanie skutočností rozhodujúcich pre spor a označiť, prípadne pripojiť k žalobe, dôkazy na ich preukázania (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Platný procesný poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu a dôraz kladie takmer bezvýhradne na strany sporu. Žalobca, ktorý neuvedie všetky rozhodujúce tvrdenia a neoznačí na ich preukázanie dôkazy, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného iba na základe ním uvedených tvrdení a predložených dôkazov.

36. Povinnosť tvrdenia znamená povinnosť uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate tej ktorej hmotnoprávnej normy. K uvedenému pozri bližšie napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomaškovič M. a kol. Praha: C.H: Beck., 2016, strana 571, kde je okrem iného uvedené: „Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia... Substancované tvrdenie je také tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnú normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania... Súd nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. Nesubstancované tvrdenie sa nedá ani substancovane poprieť.“ Pokiaľ žalobca neuvedie v žalobe substancované tvrdenia, nemôže sa odvolávať ani nepopretia skutkových tvrdení žalovaným. Popierať alebo nepopierať možno totiž len to, čo je uvedené, nie to, na čo protistrana nemohla ani pomýšľať, lebo to nie je ani náznakom uvedené. Domnienka nespornosti obsiahnutá v ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení tak platí len pre uvedené skutkové tvrdenia (nie neuvedené tvrdenia).

37. Odhliadnuc od toho, že žalobkyňa je v spore zastúpená advokátom a poučovacia povinnosť súdu tak voči nej podľa § 160 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku neplatí, súd pre úplnosť uvádza, že ani poučovacia povinnosť súdu nemožno zamieňať s povinnosťou sporovej strany upravenou v § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku. napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19 Co 253/2016: „15...Žaloba žalobcu nebola nesprávna, neúplná ani nezrozumiteľná, preto nebol namieste postup podľa vtedy platného a účinného ust. § 43 ods. 1 O.s.p. tak, ako to tvrdí žalobca. Úlohou žalobcu bolo predložiť dôkazy o svojich tvrdeniach, čo žalobca neurobil. V žiadnom prípade nebolo úlohou súdu vyzývať žalobcu na preukázanie svojich tvrdení, lebo táto povinnosť žalobcovi vyplývala vtedy z ust. § 120 ods. 1 O.s.p., lebo povinnosť navrhnúť alebo označiť dôkazné prostriedky v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníkov konania, ktorá im bola všeobecne uložená v citovanom ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účinnom v čase podania žaloby a rozhodovania súdu prvej inštancie. Iba v prípade, ak uvedenú povinnosť účastník konania, teraz strana sporu splní platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania, teraz strany sporu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Povinnosť tvrdenia a tiež aj dôkazná povinnosť sú náležitosťami žaloby vyplývajúcimi z ust. § 79 ods. 1 O.s.p., teraz § 131 až § 135 C.s.p. Obidve uvedené procesné povinnosti vyplývajú účastníkom konania, teraz stranám sporu aj z iných ustanovení a ich nedodržanie nie je procesne sankcionované, môže sa však prejaviť nepriaznivo vo veci samej, keď predstavujú ujmu pre stranu sporu, ktorá si svoju procesnú povinnosť nespĺnila. Obidvom uvedeným povinnostiam zodpovedá dôkazné bremeno ako procesný inštitút, ktorý spočíval v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní bude preukazovať tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Iba ak žalobca unesie dôkazné bremeno, je to dôvod na vyhovie jeho žaloby; ak ho neunesie, je to dôvod na vydanie opačného rozhodnutia, t.j. zamietnutie jeho žaloby. 16. Z uvedeného je jednoznačne možné ustáliť, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzývať žalobcu na doplnenie alebo opravu jeho žaloby tak, ako sa mylne domnieva žalobca. Práve naopak,

bolo povinnosťou žalobcu preukázať oprávnenosť svojho nároku a o tvrdených skutočnostiach predložiť aj dôkazy. Keďže uvedené procesné podmienky zo strany žalobcu neboli dodržané, správne súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol“.

38. V prejednávanej veci žalobkyňa neuniesla svoju povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu, nepreukázala, že banka pred postúpením pohľadávky na ňu splnila osobitné zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky vyžadované Zákonom o bankách, a tiež že postúpenie nie je zakázané Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Banka pred postúpením pohľadávky mala povinnosť správať sa zákonom prikázaným spôsobom. Pokiaľ toto jej správanie nebolo v konaní preukázané, súdu neostávalo nič iné, iba postúpenie považovať za odporujúce zákonu. Bez splnenia zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky banka nemohla pristúpiť k postúpeniu pohľadávky (je to zákonom zakázané), a takéto postúpenie je pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na absolútnu neplatnosť postúpenia súd prihliadol aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Takýmto postúpením žalobkyňa nemohla nadobudnúť bankovú pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a bez postúpenia pohľadávky nie je daná ani vecná aktívna legitímácia žalobkyne uplatňovať pohľadávku v predmetnom konaní.

39. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania.

40. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

43. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný mal tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha mu voči žalobkyňi nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvajú. Preto súd žalovanému žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).